

פרק ו'

- פסוק א' חזרתי והרמתי את עיני וראיתי, והנה יוצאות ארבע מרכבות מבין שני הרים, וההרים היו הרים מנחושת. ארבעת המרכבות רומזות לארבעת המלכויות שהן בבל, מדי (פרס), יון, ורומי, ומה שראה שהם יוצאות מבין שני הרי נחושת, הוא רמז לחוזק המלכויות.
- פסוק ב' את המרכבה הראשונה הובילו סוסים אדומים, זה רמז למלכות בבל, כמו שכתוב בספר דניאל על נבוכדנצר שהוא ראש זהב, (כנראה הכוונה שיש זהב אדום), את המרכבה השניה הובילו סוסים שחורים, זה רמז למלכות מדי (פרס) שהשחירה את פניהם של ישראל בגזרותיהם.
- פסוק ג' את המרכבה השלישית הובילו סוסים לבנים, רמז למלכות יון, ר' סעדיה גאון כותב שלכן נמשלה ללבן, בגלל שהמלך הראשון של יון אלכסנדר מוקדון היה חכם גדול, וחכמה שהיא ברורה נקראת בשם לבן, ואת המרכבה הרביעית מובילים סוסים שיש להם כתמים לבנים כעין ברד ולכן נקראים ברודים, הכוונה למלכות רומי, וגם היה להם צבע של אפר (אמוצים), הכוונה למלכות ישמעאל, זה רמז שתהיה עם רומי עוד מלכות, והיא מלכות ישמעאל.
- פסוק ד' שאלתי את המלאך, למה הם רומזים, כי כבר ראה פעם ארבע קרנים שרומזים לארבעת המלכויות, רצה לדעת מה הרמז החדש שיש כאן.
- פסוק ה' ענה לי המלאך, אלה ארבע המרכבות יוצאות לארבע רוחות השמים, והכוונה לתת רשות לארבעת המלכויות למלוך כל אחת בזמנה, הם יצאו מאדון כל הארץ שנתן להם רשות למלוך.
- פסוק ו' המרכבה שיש בה סוסים שחורים שרומזת למלכות מדי (פרס) יוצאת אל ארץ צפון לכבוש את בבל, הסוסים הלבנים שרומזים למלכות יון יוצאים אחרי הסוסים השחורים לכבוש אותם, כלומר לכבוש את מדי, והסוסים הברודים שרומזים למלכות רומי יצאו אל ארץ דרום היא יון.
- פסוק ז' והסוסים האמוצים שרומזים למלכות ישמעאל יצאו מפני ד', ובקשו ממנו רשות להתהלך בארץ, כלומר שירשו להם למשול, ואכן נתן להם ד' רשות, ואמר להם לכו התהלכו בארץ, וכך היה שהתהלכו בארץ, וקבלו מלכות. (הסוסים האדומים לא הוזכרו, לפי שבאותו זמן שדבר אתו כבר בטלה מלכות בבל).
- פסוק ח' המלאך קרא לי בקול גדול, ודיבר אלי, וכך אמר לי, תראה את אלו הסוסים השחורים שיצאו אל ארץ צפון היא בבל לכבוש אותה, בזה הם השקיטו והרגיעו את הכעס שלי שכעסתי על בבל, שעשו הרבה צרות לעם ישראל.
- פסוק ט' ויהי דבר נבואה מד' אלי לאמור.
- פסוק י' קח מאלו שבאו מהגלות, והם חלדי וטוביה וידעיה, ותבוא באותו יום שבאו מבבל, ותפגוש אותם בבית יאשיה בן צפניה, שלשם באו מבבל.
- פסוק י"א קח מהם כסף וזהב, ותעשה מהם כתרים, (את האחד תשים בראש זרובבל שיהא מלך, זה לא מפורש בפסוק, אך כך כתב הרד"ק, וכתב שהנביא לא צריך להזכיר זאת, לפי שהכל יודעים שאין מלך בלי כתר), ותשים את הכתר בראש יהושע בן יהוצק הכהן הגדול.
- פסוק י"ב ותאמר ליהושע, כך אמר ד' צבקות, הנה זרובבל נקרא בשם צמח, בגלל שיצמח ויעלה לגדולה במקום אשר הוא שם, היא ירושלים, והוא יבנה את היכל ד'.
- פסוק י"ג חוזר ואומר, הוא יבנה את היכל ד', והוא ישא את יופי המלכות, ויזכה לשבת על כסא המלכות, והכהן הגדול ישב ליד כסא המלך, הם יאהבו זה את זה, ובעצה אחת יסכימו זה לדברי זה.
- פסוק י"ד אחרי שהניחו את הכתרים בראש זרובבל ובראש יהושע, הורידו אותם והניחו אותם בהיכל ד', ועל זה אומר הנביא, שהכתרים יהיו לחלם הוא חלדי, ולטוביה, ולידעיה, ולחן בן צפניה, הוא יאשיה בן צפניה, לזכרון טוב בהיכל ד', שיזכירו תמיד שהם התנדבו את הכתרים הללו.
- פסוק ט"ו וגוים יבואו ממקומות רחוקים, ויתנדבו לבנות את היכל ד', וכשיתקיימו כל הדברים תדעו שד' צבקות שלחני אליכם, כל מה שאני מבטיח לכם הוא בתנאי שתשמעו בקול ד' אלקיכם.